

at her er gjort et Forsøg paa at udjævne Kløfterne, men jeg er ikke saa glad ved den Fremgangsmaade, det høje Ministerium har valgt.

Jeg kan ikke anerkende, at det er den mest heldige Foranstaltning, der er truffen ved at foreslaa en saadan midlertidig Valgkredsordning. I 1894 fik vi en saakaldt midlertidig Valgkredsordning, der forhøjede Folketingsmedlemmernes Antal fra 102 til 114, altsaa med 12 Medlemmer. Man kaldte nok den Ordning en midlertidig Ordning, men i Virkeligheden var det ikke en midlertidig Ordning, thi det er en Ordning, som har været til denne Dag og vedvarer endnu. Vil man nu altsaa gaa videre og atter vedtage en saakaldt midlertidig Valgkredsordning? Socialdemokraterne og mange Venstremænd med brugte den Gang meget stærke Udtryk om denne Fremgangsmaade. For saa vidt jeg husker rigtigt, er der et æret Medlem, der har brugt saa stærke Udtryk om denne Ordning, at han har kaldt de Mænd, der gennemførte Ordningen, for Grundlovsbrydere og Valgkredssnydere, ja, jeg tror, han endog sagde Valgfæskbydere og Valgtryksydere. Men enten alt dette nu er sagt eller ikke, maa man indrømme, at slige Ord ere stærke, og jeg synes, at det for de Mænd, der gennemførte dette Forslag i 1894, maa være en stor Oprejsning nu at se, at denne saakaldte radikale Regering sammen med Socialdemokraterne ønske at føre en lignende Ordning igennem. Thi de Herrer, som brugte saa uhyre stærke Ord den Gang, kunne ikke nægte, at nu gaa de akkurat den samme Vej, som de meget skarpt fordømte i 1894. Man faar det Indtryk, at det nok ikke har været saa overvældende oprigtigt ment med alle de skarpe Ord. Og jeg kan sige, at jeg bryder mig heller ikke om det, selv om man vilde hæfte dem paa os, hvis vi gennemførte en saadan Ordning.

Der er imidlertid forskellige Realiteter i disse Forslag, som gøre, at jeg ikke ser med særlig Glæde paa dem. Jeg skal ikke videre omtale det foreslaaede Omvalgssystem og heller ikke Kommuneafstemningen, som er omtalt i Forslaget. Jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad Ordførerne for Venstregrupperne have udtalt. Men der er et Forhold, som gør, at jeg skønner, det ikke vilde være heldigt at gaa den Vej, dette Forslag anviser. Jeg mener, det ikke er rigtigt vedblivende at forhøje dette Tings Medlemsantal, thi derved er man inde paa et Skraaplan og ved ikke, hvor man vil ende. Den Omstændig-

hed, at der kommer flere Rigsdagsmænd herind, vil ikke fremme Arbejdet, og jeg tør sige, at det vil heller ikke skaffe Folketinget større Anseelse udadtil. Jeg har den Opfattelse, at hvis vi skulle til at ændre Valgkredsordningen, bør vi ikke gaa til en midlertidig Ordning, som man gjorde i 1894, men vi bør gaa til en permanent Ordning. Vedtage vi det foreliggende Lovforslag, vil det sikkert gaa saaledes, at vi om faa Aar atter skulle i Gang med at omlægge Valgkredsen, atter skulle i Gang med enten at opfylde Grundlovens Bud, hvad alle anerkende ikke vil være en heldig Fremgangsmaade, eller, hvad jeg vil anse for heldigt, og hvad ogsaa har faaet Tilslutning fra alle Sider, gaa til en Grundlovsændring, det, som nu fordres af Venstregrupperne og ogsaa af Højre.

Jeg mener, at hvis vi vedtage den her foreslaaede Valgkredsordning, hvorefter Tingets Medlemsantal forhøjes med 13, vil det sikkert gaa saaledes, at naar vi om nogle Aar skulle til at vedtage den endelige Ordning, vil man atter forhøje Antallet. Man vil maaske sige, at vi kunne jo lade være om nogle Aar at forhøje Antallet, vi kunne nok lave en endelig Ordning endda, men det tror jeg vanskelig lader sig gøre. Man vil indrømme, at hvis vi skulde skride til at nedlægge nogen som helst Valgkreds, vilde der vise sig uhyre store Vanskeligheder. Det tror jeg ogsaa Regeringen har set, og at den derfor er vegen tilbage fra at gøre noget Skridt i den Retning. Der er ikke stillet Forslag om at nedlægge nogen som helst Kreds, men jeg tror, det vil være lige saa vanskeligt senere, naar man har forhøjet Antallet til 127. Det vil altid gaa saaledes, at der vil vokse enkelte Kredse frem, som nødvendigvis maa ændres, fordi de ere blevne for store. Dette Forhold kan nemmest ordnes ved at dele saadanne Kredse, saaledes som man nu er i Færd med at gøre det, og derfor tror jeg, man vil gaa den Vej. Jeg ønsker, at vi, hvis vi nu skulle ændre noget ved Valgkredsloven, skride til en virkelig Ordning, saa at vi ere fri for senere at ændre mere ved den. Jeg føler mig fuldkommen i Pagt med den jævne Befolkning, naar jeg hævder, at denne ikke ønsker, at vi skulle skride til en Valgkredsordning, der giver os 13 nye Folketingsmænd nu og flere i Vente af samme Slags. Den almindelige Befolkning ønsker vel en Omlægning af Valgkredsen, saa at Ordningen bliver mere retfærdig, men den ønsker sikkert ikke saa stor en Repræsentation, som der